

[Rahbæk Møller]

monopoler, men også gennemførte prisindgreb, og guderne skal vide, at det ikke er særlig effektivt. Det er faktisk svært at gætte, hvordan priserne ville være, hvis der ikke var monopoler, og derfor skiftede man for et par år siden til en anden filosofi. Nu skulle vi ikke have flere indgreb, nu skulle det være internationalisering og sandhedens klare lys, der skulle forhindre monopoltilstande, og derfor fik vi en konkurrencelov, der skulle sikre gennemsigtighed.

Og nu kommer virksomhederne altså rendende og klager over, at konkurrenterne kikker dem i kortene, ikke engang udlændingene holder sig for gode til det, og så laver ministeren loven om. Men så er det, man kan spørge, om det ikke lige præcis var det, der var meningen. Var det ikke meningen med konkurrenceloven, at der skulle være gennemsigtighed, at konkurrenterne skulle have adgang til følsomme oplysninger? Og var det egentlig ikke grundelsen for at droppe enhver form for indgreb, at internationalisering og gennemsigtighed skulle forhindre monopolforhold?

Naturligvis er det rigtigt, når en virksomhed siger, at sådan er det ikke på eksportmarkederne, men det hænger jo sammen med, at alle andre lande har valgt andre principper for deres monopollovgivning og generelt mere effektive principper, er jeg nødt til at tilføje. Men vi er jo i den situation, at hvis vi dropper gennemsigtigheden, dropper vi alt, for det er det eneste, der er tilbage. Og så forsøger vi at gøre det, som Adam Smith sagde var umuligt, nemlig at bevare et effektivt marked uden nogen form for monopolkontrol.

Derfor er vi nødt til at afvise det foreliggende forslag, men vi vil gerne bruge forslaget udgangspunkt til noget fornuftigt. Der tales om at diskutere mål og midler i monopollovgivningen, og jeg vil godt udkaste en dristig tanke. Måske skulle vi harmonisere vores lovgivning med EF-lovgivningen. Det har både Norge og Sverige gjort, og det er Finland på vej til at gøre. Hvorfor skulle vi ikke gøre det? Det er klart, at så vil vi høre et brøl fra Industrirådet, der vil få kampagnen mod CO₂-afgiften til at lyde som fuglekvidder en søndag morgen, men det skulle Folketinget vel nok kunne overhøre.

Med andre ord er der fuld redebonhed fra vores side til at gå ind i en helt åben debat om mål og midler og om at harmonisere vores lov-

givning i forhold til vore samhandelspartnere i såvel nord som syd. Men vi er ikke villige til helt at kvitte enhver form for monopolkontrol, vi hører ikke til dem, der mener, at Adam Smith havde ret i alt, men han havde ret i meget, blandt andet i dette spørgsmål.

Kim Behnke (FP):

Når SF's ordfører en fredag morgen tager udgangspunkt i Adam Smith, spørger man jo sig selv, om man er gået ind i det rigtige lokale. Men ikke desto mindre skal vi jo behandle et forslag om ændring af konkurrenceloven.

Venstres ordfører tog sit udgangspunkt i, at hvis vi her i Folketinget vedtager nogle uhenigtsmæssige love, må vi lave dem om, når vi bliver gjort opmærksomme på det. Men det havde Venstres ordfører jo haft mulighed for sammen med sit parti, allerede da loven blev gennemført. Hvis man slår tilbage i Folketingets forhandlinger, vil man kunne se, at både i den anledning og ved mange andre lejligheder, når det gamle monopoltilsyn var til debat i Folketinget, var det bl.a. netop disse forhold, der gjorde, at Fremskridtspartiet så mange gange advarede ihærdigt imod alle de uhenigtsmæssige følgevirkninger af en sådan lovgivning. Vi husker jo alle sammen det klassiske eksempel med rockwool og glasuld, hvor offentliggørelsen af disse undersøgelsesrapporter ikke blot betød, at de to virksomheder fik gensidig indsigt i hinandens produktionsmetoder, men også, at man kvit og frit forærede de udenlandske konkurrenter en dyb indsigt i virksomhedernes produktionsmetoder, og det har vi siden set følgerne af.

Når industriministeren i dag fremsætter et lovforslag, som går ud på at begrænse statens adgang til at snage i virksomhedernes oplysninger, er det selvfølgelig klart, at det vil få Fremskridtspartiets umiddelbare opbakning. Til gengæld har vi også noteret os, at Erhvervsudvalget allerede har modtaget bilag til sagen, hvor Industrirådet gør opmærksom på, at den begrænsede klageadgang kan have nogle uheldige følgevirkninger. Vi skal ikke på nuværende tidspunkt tage stilling til, om Industrirådet har ret i den påstand, men vi mener, at det er en af de ting, der bør efterprøves inden afslutningen af behandlingen af forslaget.

Hr. Rahbæk Møller henviste jo til Adam Smiths tanker i denne forbindelse. Nu ved jeg